

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421201046
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1421201046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobkyne: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Pribinova č. 19, IČO: 00 151 700, proti žalovanej: H. K. R. Q. V. D. Á. Q. X. N. Á. , H. M. XX.X.XXXX, R. C. C., E. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 237,38 €, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 7. februára 2022, č. k. 19 Csp 3/2021-84, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 7. februára 2022, č. k. 19 Csp 3/2021-84, potvrdzuje.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 7.2.2022, č. k. 19 Csp 3/2021-84, vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 237,38 € v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 14.4.2021, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 237,38 € a náhrady trov konania vo výške 16,50 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Žalobu odôvodnila tým, že pôvodný poisťovateľ a právny predchodca žalobkyne D.A.S. Rechtsschutz AG uzatvoril so žalovanou poisťovňou zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 2.9.2015, s účinnosťou od 3.9.2015 na dobu neurčitú. Právny predchodca žalobkyne na ňu previedol podnik dňom 18.7.2018. Konštatovala, že žalovaná uhrádzala poisťné až do dňa 1.8.2019, kedy poukázala poslednú platbu, pričom jednotlivé platby boli nepravidelne uhrádzané a zameškané poisťné bolo hradené so skoršou splatnosťou. Z toho dôvodu je poistenie uhradené len do dňa 3.1.2019. Poukázala na Čl. 11 ods. 4 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého v prípade, ak sú v poisťnej zmluve dojednané splátky bežného poisťného, považuje sa bežné poisťné za splatné dňom splatnosti poslednej splátky bežného poisťného. Dôvodila, že v predmetnom prípade bola posledná splátka splatná dňa 3.8.2019, a teda poistenie zaniklo z dôvodu nezaplatenia poisťného do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti, t. j. dňa 4.11.2019.

1.2. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a), c) a d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 801 ods. 1, ods. 2 a § 803 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi

stranami sporu vznikol uzavretím poisťnej zmluvy č. XXXXXXXX, zo dňa 2.9.2015, záväzkový právny vzťah, na základe ktorého sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť v dojednanom rozsahu poisťné plnenie žalovanej a žalovaná sa zaviazala platiť ročné poisťné vo výške 283,- € v mesačných splátkach. Konštatoval, že nakoľko žalobkyňa nezaslala žalovanej v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka výzvu na zaplatenie dlžného poisťného, poisťenie zaniklo do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti (t. j. odo dňa 3.8.2019). Dôvodil, že žalovaná bola v zmysle poisťnej zmluvy a § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná zaplatiť poisťné za dobu trvania poisťenia až do jeho zániku, pričom žalobkyňa listom zo dňa 10.12.2019 oznámila žalovanej, že v dôsledku nezaplatenia poisťného došlo k zániku poisťnej zmluvy ku dňu 4.11.2019 a vyzvala ju na zaplatenie dlžného poisťného v sume 237,38 €. Súd prvej inštancie konštatoval, že boli irelevantné tvrdenia žalovanej, podľa ktorých kontaktovala žalobkyňu s tým, že má záujem pokračovať v poisťení, pričom očakávala, že žalobkyňa jej zašle potrebné dokumenty a platobné údaje. Žalobkyňa tieto dokumenty žalovanej nezaslala s odôvodnením, že v zmysle uzatvorenej poisťnej zmluvy žalovaná vedela kam a v akej výške má platiť poisťné. Súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko žalovaná neodstúpila od uzatvorenej zmluvy a nemala ani dôvod domnievať sa, že táto zmluva zanikla, jej povinnosť platiť poisťné zostala až do zákonného zániku poisťného. Stotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že v danom prípade sa nejedná o sankciu, pričom žalobkyňa nežiadala ani príslušenstvo pohľadávky (úrok z omeškania, poplatok z omeškania a pod.). Žalovaná suma predstavuje reálne poisťné za dobu do zániku poisťného. Poukázal zároveň na skutočnosť, že v prípade poisťnej udalosti v tomto období by žalovaná mala nárok na poisťné plnenie v zmysle zmluvy rovnako, ako má žalobkyňa nárok na zaplatenie poisťného.

1.3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) dôvodiac úspešnosťou žalobkyne podľa celkového pomeru (miery) úspechu strán sporu vo veci. Keďže celkový úspech žalobkyne v spore predstavoval plný úspech, súd prvej inštancie jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote a v celom rozsahu odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Svoje odvolanie odôvodnila tým, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli splnené procesné podmienky v časti tzv. osobitných procesných postupov, a to najmä absencia posúdenia predmetného sporu ako spotrebiteľského sporu, ako aj nepoužitie § 290 C.s.p. a nasl. Dôvodila, že v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie síce vymenoval ustanovenia upravujúce spotrebiteľský spor, no žalovaná nebola riadne poučená o skutočnostiach, že ide o spotrebiteľský spor. Súd prvej inštancie voči nej nepostupoval tak, ako by mal postupovať v prípade spotrebiteľského sporu. Namietala, že ustanovenia upravujúce podmienky spotrebiteľského sporu, vymenované súdom v bodoch 4., 5. a 6. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyznievajú paradoxne, nakoľko súd predmetný spor ako spotrebiteľský v konaní neoznačil a ani nepostupoval postupom, ktorý je charakteristický pre spor s ochranou slabšej strany. Otázkou posúdenia, či ide o spotrebiteľskú právnu vec považovala žalovaná za zásadnú, nakoľko od jej vyriešenia mal závisieť aj výsledok sporu. Žalovaná mala za to, že nesprávnym posúdením veci súdom prvej inštancie a nepriznaním statusu spotrebiteľa, resp. spotrebiteľskej povahy veci, jej bola odňatá ex offio ochrana, čím došlo k porušeniu procesných podmienok a odňatiu ochrany, ktorá jej patrila. Namietala, že prvostupňový súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý proces a tiež k porušeniu zásady rovnosti zbraní. Súdu prvej inštancie tiež vytkla, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam nestotožniac sa so záverom, že v konaní bolo preukázané, že medzi stranami vznikol uzavretím poisťnej zmluvy č. XXXXXXXX, zo dňa 2.9.2015, záväzkový právny vzťah. Poisťenie totiž neuzatvorila so žalobkyňou, ale so spoločnosťou D.A.S. Rechtsschutz AG, ktorá bola pôvodným poisťovateľom a právnym predchodcom žalobkyne. Žalobkyňa ani po viac ako roku nezabezpečila súlad dokumentácie, ku dňu podania odvolania nezabezpečila súhlas s poskytovaním osobných údajov žalovanej a iných povinností, ktoré poisťovateľ má. Namietala, že ani počas konania a ani v odôvodnení rozsudku nedostala odpoveď na opakovane kladenú otázku, čo sa stalo s mesiacmi február až august 2019, ak poisťné bolo uhradené len do dňa 3.1.2019. Tvrdenia žalobkyne, ktorými odôvodňuje súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, považuje za nepravdivé. Žalobkyňa jej nezaslala žiadnu výzvu. O zániku poisťenia sa dozvedela, keď bola telefonicky a následne prostredníctvom SMS správy kontaktovaná spoločnosťou CreditCall, s.r.o. dňa 21.7.2020. Namietala, že

súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal s jej argumentami a tvrdeniami k momentu poslednej splátky bežného poistného. Súd prvej inštancie podľa jej názoru vychádzal len z výšky ročného poistného a úplne abstrahoval, že poistné bolo dohodnuté platením v splátkach. Počas celého konania argumentovala, že ak bolo poistné uhradené len do 3.1.2019, nie je možné, aby zmluva zanikla dňa 4.11.2019, k zániku poistenia podľa nej došlo už dňa 3.4.2019. Skutočnosť, že žalobkyňa nezaslala žalovanej v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka výzvu na zaplatenie dlžného poistného, podľa žalovanej potvrdzuje aj odôvodnenie rozhodnutia. Ďalej namietala, že ak bolo poistné uhradené len do 3.1.2019 a úhrada poistného bola dohodnutá v splátkach, je možné analogicky použiť úpravu premlčania, kedy je pre kvalifikované posúdenie námietky premlčania nevyhnutné ustáliť, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Prístupom, ktorý použil prvoinštančný súd, sa stali prostriedky spojené s plynutím času závislé na svojvôli žalobkyne a jej ľubovoľnom rozhodnutí, kedy zašle výzvu na zaplatenie omeškaného mesačného poistného. Dôvodila, že žalobkyňa nechránením svojich práv, umožnila vznik situácie, ktorej dôsledky súd prvej inštancie preniesol na žalovanú bez toho, aby zobral do úvahy logické súvislosti a objektívne a nespochybniteľné ustálenie skutkového stavu. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 93/2017 považovala odkladanie uplatnenia práva za nepoctivé a voči laikom aj za nečestné. Mala za to, že nesprávnym určením momentu zániku poistenia došlo k nesprávnemu posúdeniu skutkového stavu veci. Odvolaciemu súdu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň jej priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňu v rozsahu 100 %.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej skonštatovala, že podané odvolanie je v celom rozsahu nedôvodné a jeho dôvody vníma ako bližšie nešpecifikované, nezrozumiteľné, nesprávne, resp. v istej časti nelogické. K námietkam ohľadom tzv. spotrebiteľského sporu uviedla, že nie je z podaného odvolania úplne zrejmé, v čom mali byť ukrátené práva žalovanej, resp. aké konkrétne ustanovenia C.s.p. pomáhajúce spotrebiteľom neboli aplikované, ktoré by zároveň mali vplyv na iný výsledok rozhodnutia, pokiaľ by k ich aplikácii došlo. Námietka žalovanej, že neuzavrela poistnú zmluvu so žalobkyňou, ale s jej právnym predchodcom, nemá podľa žalobkyne žiadnu právnu relevanciu. K tvrdeniu žalovanej, že poistenie nemalo zaniknúť 4.11.2019, ale už 3.4.2019, pričom žalobkyňa mala svojvoľne odďaľovať zaslanie výzvy žalovanej, žalobkyňa uviedla, že žalovaná argumentuje právnou úpravou zániku poistenia pre neplatenie poistného, ktorá nie je aktuálna. Konštatovala, že súčasná právna úprava neumožňuje poisťovateľom oddialiť zánik poistenia pre neplatenie tým, že zašle kvalifikovanú výzvu (od ktorej by sa odvíjal zánik poistenia) s dlhším odstupom, nakoľko táto dáva poisťovateľovi priestor iba 1 mesiac odo dňa splatnosti poistného a ak takú výzvu v tejto lehote nezašle, automaticky poistenie zaniká po troch mesiacoch odo dňa jeho splatnosti. Keďže výzva na zaplatenie nebola žalovanej doručovaná do jedného mesiaca odo dňa splatnosti poistného, poistenie zaniklo z dôvodu nezaplatenia poistného do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti, t. j. zaniklo v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňom 4.11.2019. S poukazom na Čl. 11 ods. 4 Všeobecných obchodných podmienok uviedla, že posledná splátka bola splatná dňa 3.8.2019, pričom táto splatnosť by mala eventuálny vplyv aj na prípadné plynutie premlčacej doby. Nerozumela argumentu žalovanej, akú analógiu mienila ohľadne úpravy premlčania použiť na zdôvodnenie skoršieho zániku poistenia. Túto odvolacie námietku považovala za nelogickú a nekonzistentnú s jej argumentáciou v rámci celého prvoinštančného konania, keďže opakovane tvrdila, že o poistenie mala záujem. Namietanie dĺžky poistenia žalovanou preto vyhodnotila ako účelové s cieľom skrátiť platnosť poistenia, čo však odporuje celej jej pôvodnej argumentácii. Zopakovala, že splatnosť poistného bola pre prípad platenia v splátkach určená jednoznačne v Čl. 11 ods. 4 Všeobecných obchodných podmienok a od tohto dátumu sa následne odvíja aj zánik poistenia pre jeho neplatenie. Poukázala tiež na rozpor v tvrdeniach žalovanej, konkrétne, že žalovaná najskôr namietala, že poistná zmluva trvala kratšie ako chcela a následne tvrdila, že mala zaniknúť oveľa skôr, čím rozhodne okrem nesprávneho právneho názoru absentuje aj logická usporiadanosť a uveriteľnosť jej argumentácie. Žalobkyňa odvolaciemu súdu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne dôvodila, že pri snahe o argumentáciu v jej prospech jej nebolo umožnené predložiť dôkazy preukazujúce postup žalobkyne pri ukončení poistenia z dôvodu nezaplatenia úhrady splátky poistenia, ktoré bolo rovnako dojednané ako ročné poistné s platením úhrady v splátkach, pri ktorom bolo postupované zhodne s postupom totožným ako uvádza žalovaná. Uviedla, že dlžné poistné bolo v rovnakom prípade vymáhané po neuhradení jednej splátky, a to vo výške jednej splátky. Namietala, že žalobkyňa svojim nekonaním umelo posunula moment oznámenia o zániku

poistenia, čím sama vytvorila podmienky pre vznik sporu v predmetnej veci. K námietke žalobkyne, že odvolanie je bližšie nešpecifikované, nezrozumiteľné, nesprávne, resp. v istej časti nelogické uviedla, že ak jej odvolanie takto pôsobí na žalobkyňu, môže to byť práve výsledkom konania súdu prvej inštancie, ktorý sa niektorými vyjadreniami žalovanej vôbec nezaoberal a ani ich nevypočul.

5. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nezaslali.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 22. mája 2024; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu, pričom v tejto časti sa pridrižava dôvodov tam uvedených a správnych (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku ale odvolací súd uvádza nasledovné.

7. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z totožných zákonných ustanovení ako súd prvej inštancie. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľka v odvolaní neuvádzala podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Podľa § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.10.2018 poistenie zanikne aj tak, že poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy poisťovateľa na jeho zaplatenie, ak nebolo poistné zaplatené pred doručením tejto výzvy. Výzva poisťovateľa obsahuje upozornenie, že poistenie zanikne, ak nebude zaplatené. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného. Poisťovateľ je povinný doručiť výzvu podľa prvej vety do jedného mesiaca odo dňa splatnosti poistného. Ak nebola výzva podľa predchádzajúcej vety doručená, poistenie zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti.

9. Podľa § 879u Občianskeho zákonníka ako prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.10.2018 ustanovenie § 801 ods. 2 (okrem iných ustanovení) v znení účinnom od 1. októbra 2018 sa prvýkrát použijú od 1. októbra 2018.

10. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správny skutkovým záverom, následne k správny právny záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). V postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho neboli zistené žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, na ktorú by musel odvolací súd prihliadať aj bez namietania stranou sporu (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

11. V konaní pred súdom prvej inštancie zostalo nepochybné, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový právny vzťah uzavretím poistnej zmluvy č. XXXXXXXX., zo dňa 2.9.2015. Rovnako bolo nepochybné, že sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť v dojednanom rozsahu poistné plnenie žalovanej a žalovaná sa zaviazala platiť ročné poistné vo výške 283,- € v mesačných splátkach vo výške 23,58 € so splatnosťou vždy k 3. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Začiatok poistenia je datovaný dňom 3.9.2015, ročné poistné obdobie teda trvalo vždy od 3.9. príslušného kalendárneho roka. Spornou skutočnosťou nebolo ani to, že žalobkyňa nezaslala žalovanej výzvu na zaplatenie dlžného poistného podľa § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poistenie tak zaniklo uplynutím troch mesiacov odo dňa splatnosti poistného, ktoré nastalo dňom 4.11.2019 (keďže splatnosť poistného za každé ročné poistné obdobie bola dňom 3.8.2019). S prihliadnutím na odvolaciu námietku žalovanej ohľadne účelového predĺžovania doby do ukončenia poistného vzťahu, odvolací súd poukazuje na znenie prechodného ustanovenia § 879u Občianskeho zákonníka, podľa ktorého počnúc dňom 1.10.2018 bola žalobkyňa oprávnená ukončiť poistný vzťah so žalovanou aj po uplynutí troch mesiacov od splatnosti dlžného poistného. Súd prvej inštancie správne z predložených dôkazov zistil a správne vyhodnotil, že žalovaná

bola povinná zaplatiť poisťné za dobu trvania poistenia až do jeho zániku, teda že k zániku poisťného došlo uplynutím troch mesiacov od splatnosti poisťného. Ak teda poisťné (za poisťné obdobie, ktoré bolo dohodnuté ako ročné s možnosťou jeho úhrady v mesačných splátkach) splatné dňa 3.8.2019 nebolo žalovanou uhradené (posledná splátka poisťného zo strany žalovanej bola vykonaná za obdobie od 3.12.2018 do 2.1.2019), poistenie zaniklo do troch mesiacov od splatnosti poisťného (ktoré bolo splatné dňa 3.8.2019), teda dňom 3.11.2019, resp. v zmysle zásad počítania času podľa § 122 Občianskeho zákonníka dňom 4.11.2019. Žalobkyňa teda správne datovala deň zániku poisťného vzťahu, ktorý aj oznámila žalovanej listom zo dňa 10.12.2019, kedy ju zároveň vyzvala na zaplatenie dlžného poisťného v žalovanej sume. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci sú irelevantné tvrdenia žalovanej, podľa ktorých kontaktovala žalobkyňu s tým, že má záujem pokračovať v poistení a táto jej mala zaslať dokumenty a platobné údaje, ktoré jej však nezaslala. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalovaná vedela kam a v akej výške má platiť poisťné v zmysle platne uzatvorenej poisťnej zmluvy, od uzatvorenej zmluvy neodstúpila a nemala dôvod domnievať sa, že táto zmluva nezanikla. Povinnosť žalovanej platiť poisťné v zmysle poisťnej zmluvy zostala až do zákonného zániku poisťného. Tiež správne poukázal na tvrdenie žalobkyne, že v danom prípade sa nejedná o sankciu, žalobkyňa nežiadala ani príslušenstvo pohľadávky (úrok z omeškania, poplatok z omeškania a pod.), žalovaná suma predstavuje reálne poisťné za dobu do zániku poisťného, pričom v prípade poisťnej udalosti v tomto období by žalovaná mala nárok na poisťné plnenie v zmysle zmluvy rovnako, ako má žalobkyňa nárok na zaplatenie poisťného. Odvolací súd pripomína, že v zmysle prvej vety ustanovenia § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má poisťiteľ (žalobkyňa) právo na poisťné za dobu do zániku poistenia.

12. K odvolacej námietke žalovanej, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebola riadne poučená o skutočnostiach, že ide o spotrebiteľský spor, resp. že súd prvej inštancie predmetný spor neposúdil ako spotrebiteľský, odvolací súd uvádza nasledovné. Z obsahu súdneho spisu (č. I. 21) jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie žalovanej dňa 31.5.2021 doručil ako prílohu vydaného platobného rozkazu dokument označený ako „POUČENIE o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku“, ktorý bol prílohou vydaného platobného rozkazu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie v celom konaní prihliadal na hmotnoprávne, či procesnoprávne ustanovenia slúžiace na ochranu spotrebiteľa ako procesne slabšej strany sporu (splnenie poučovacej povinnosti podľa § 292 C.s.p., vykonanie náležitého dokazovania a vylúčenie uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 295 a § 296 C.s.p., či vedenie pojednávania a spôsob rozhodnutia podľa § 297 a nasl. C.s.p.). Keďže žalovaná nekonkretizovala, v čom súd prvej inštancie nepostupoval tak, ako by mal postupovať v prípade spotrebiteľského sporu, odvolací súd považuje túto odvoláciu námietku žalovanej za ničím nepodložené a neodôvodnené tvrdenia majúce charakter všeobecného konštatovania. Odvolaciemu súdu zhodne s názorom žalobkyne nie je zrejmé akého porušenia ochrany práv žalovanej sa mal súd prvej inštancie dopustiť, keď žalovaná tvrdí, že jej nepriznal status spotrebiteľa a mala jej tým byť odňatá ex offio ochrana.

13. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že predmetný záväzkový právny vzťah pôvodne vznikol medzi právnym predchodcom žalobkyne, organizačnou zložkou D.A.S. Rechtschutz AG, pobočka poisťovne z iného členského štátu a žalovanou. V dôsledku predaja časti podniku právneho predchodcu došlo k prechodu práv a povinností súvisiacich s predávanou časťou podniku na žalobkyňu (§ 477 Obchodného zákonníka), čo je zrejme z verejne dostupného Výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Bratislava III (zverejnený na webovej stránke: <<https://www.orsr.sk/vypis.asp?ID=278071&SID=2&P=1>>). Okrem toho odvolací súd žalovanej pripomína, že vedomosť o tejto právnej skutočnosti jej bola známa, keď sama potvrdila, že postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu jej bolo telefonicky oznámené.

14. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nezodpovedal jej otázku „čo sa stalo s mesiacmi 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8/2019, ak poisťné bolo uhradené len do dňa 3.1.2019“ odvolací súd s odkazom na ustálenú právnu prax (napríklad uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 354/2010-17, zo dňa 30.9.2010) uvádza nasledovné. Otázku, či k nezaplateniu poisťného dochádza až momentom nezaplatenia poslednej splátky za dané poisťné obdobie alebo nezaplatením niektorej z predchádzajúcich splátok zodpovedali justičné authority tak, že za moment splatnosti ročného poisťného obdobia je potrebné považovať dátum poslednej splátky ročného poisťného obdobia, teda 3.8.2019. Pokiaľ je teda splatnosť poisťného k tomuto dátumu riešená v súvislosti so zánikom poistenia, obdobne je potrebné posudzovať aj v súvislosti s posúdením porušenia zmluvnej povinnosti poisťníka platiť poisťné

a teda porušenie tejto povinnosti možno mať za preukázané iba v prípade, ak tento bol v omeškaní s touto poslednou splátkou a tým aj v omeškaní s platením ročného poistného. Uvedená otázka je upravená aj v čl. 11 bodu 4 Všeobecných poistných podmienok žalobcu, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy a podľa ktorého v prípade, že sú v poistnej zmluve dojednané splátky bežného poistného, považuje sa bežné poistné za splatné dňom splatnosti poslednej splátky bežného poistného. Pokiaľ je teda nárok poisťovne na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti vo vzťahu k poistníkovi viazané na posúdenie omeškania s platením poistného, je treba mať za to, že sa tým mieni platenie ročného poistného, a preto má odvolací súd za to, že porušenie tejto povinnosti zo strany poistníka nastáva až momentom nezaplatenia poslednej dohodnutej splátky ročného poistného obdobia, a to je dátum 3.8.2019. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade spôsobenia poistnej udalosti poisťovňa poskytuje poistníkovi poistné krytie počas celej doby poistenia. V prípade, že je dohodnuté platenie bežného poistného za poistné obdobie na začiatku poistného obdobia - jednorazovo bez možnosti splátok, v prípade riadneho zaplatenia poistného je uhradené poistné krytie za celé poistné obdobie, a naopak, v prípade, že je poistník v omeškaní s platením, poisťovňa poskytuje poistné krytie bez peňažnej protihodnoty zo strany poistníka. V prípade, že je dohodnuté platenie poistného v splátkach, ako je tomu aj v tomto prípade, má poisťovňa uhradené poistné krytie za splátkové obdobie. To znamená, že v prípade neuhradenia splátky poistného v dohodnutom termíne splatnosti poskytuje poisťovňa poistné krytie bez peňažnej protihodnoty. Dojednanie poistného v splátkach však neznamená odklad platenia poistného do termínu splatnosti poslednej splátky, či to, že až splatnosťou poslednej splátky vznikne poistníkovi povinnosť uhradiť splatné splátky poistného. Je nepochybné, že v prejednávanom prípade platenie poistného bolo jasne a zrozumiteľne zmluvne dohodnuté vo forme splátok s dohodnutými termínmi splatnosti jednotlivých splátok, pričom žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 3.8.2019. Z uvedeného vyplýva, že aj túto námietku žalovanej odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú.

15. Platobnú disciplínu žalovanej v priebehu poistného vzťahu, ako aj otázku zániku poistenia súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (bod 12.) náležite, v zmysle vykonaného dokazovania vyhodnotil a vysvetlil, na základe ktorých skutočností predmetná poistná zmluva zanikla dňa 4.11.2019. S týmito závermi sa odvolací súd plne stotožňuje. Je nepochybné, že žalovaná uskutočnila poslednú úhradu poistného dňa 1.8.2019, pričom táto platba sa započítala na predchádzajúcu omeškanú splátku poistného (splatnú ku dňu 3.8.2019). Nakoľko poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti v zmysle ustanovenia § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaniklo dňa 4.11.2019. Osobitne k námietke premlčania vznesenej žalovanou je potrebné uviesť, že hoci túto námietku žalovaná nijako bližšie neodôvodnila, odvolací súd ju v súlade s § 54a pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, posúdil ako nedôvodnú. V prejednávanom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia lehota (§ 101, v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka). Riadne bolo poistné uhradené do 3.1.2019, s ďalšou splátkou splatnou 3.2.2019 už bola žalovaná v omeškaní. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na dlžné poistné by teda uplynula dňa 3.2.2022 a keďže žaloba bola žalobkyňou na súd podaná dňa 14.4.2021, nárok žalobkyne na úhradu dlžného poistného bol uplatnený včas.

16. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. (v znení účinnom od 1.7.2023) o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).